

Ófriðarkroppar

eitur oddagreinin í 14. sept. — hinum næstsiðsta, ið komin er. Og teir, ið hann skífir so, eru javnaðarmenn, ið skulu hava verið so frekir at gjørt ófrið í Havn Pálmasunnudag. Á fundi teirra — tjóðveldismanna — vóru fleiri hundrad menni skju, og hvat hesi fólk munnu halda um eina slíka blað grein, er ikki gott at vita; men tey hava so í mins ta lagi hovi til at siggja, hvussu gott handalag 14. hefur at gera rangt til rætt — hvítt til svart.

Lutur javnaðarmanna á hesum fundi var tann, at ein teirra var so næsadjarvur at biðja um orðið; tað var eg sjálvur. Men mær varð ikki einans noktað orðið — har varð rópt út yvir mannarnamugvuna, at quis lingar fingur ikki orðið.

Hetta var rópað av røðarapallinum gjøgnum hátalara, so tað hoyrdist víða um.

Men hesin sami maður sendi mær beint aftaná fundin eina skrivliga umbering og segði frá, at hann var vilstur, tá hann sýtti mær orðið, og skírdi hann gerð sína ódemokratiska.

Men aftur har var hann vilstur, tí nú kemur 14. og sigur, at: » - - - Teir fingur ikki orðið. Sjálvsagt.« Og tað er fatuligt. Hvi skuldu teir geva orðið til menn, ið ikki vóru við til ósingina. Tað fingur teir jú onga gleði av.

Nei, tjóðveldisflokkurinn er ikki liv lagað uttan so, at hann kann fáa okkurt at ósa fólk upp við.

Tá ein hugsar um tað orðalag, ið nýtt varð á røðarapallinum, kann tað vera stuttligt at taka upp aftur hesi orð eftir 14.:

»Henda fyrsta ófriðarroynd misheppaðist sum sagt til fullnaðar. Fundurin fór fram sum hann átti, og við áhuga lyddu fólk á tey sannleiksrøð, sum teir fyra røðumenn — William Heinesen, Fraser Eysturoy, Jákup í Jákupsstovu og Sigurður Joensen — fluttu fram.«

Tað er athugasvart, at blaðið ikki nevni harra Sigfried Skaale. Um tað er tí, at hann ikki er partamaður, ella blaðið ikki vil taka hansara »sannleiksrøð« til sín sum síni egnu, er ikki gott at siga.

Um orindadreingir tjóðveldisins — kvöldsetupiltarnar — og teirra framferð móti lögmanni á kaiuni, talar blaðið ikki eitt orð, men roynir at bílla fólk inn, at tað vóru javnaðarmenn, ið royndu at gera ófrið har úti.

Hoyr, hvat »sannleiksvitnið« 14. september veit at siga um hetta:

»Men so var at leggja á annan bógv. Tá fundurin varð liðugur og fundarfólk for oman á bryggjuna til at taka móti lögmanninum og verða til staðar meðan hann fekk fundarsamtøkina, fylgdu hesir ófriðarkroppar við og royndu nú aðru atlogu til at fáa rumbul og allra helst bardaga burtur úr. Men eisini úti á bryggiuni misheppaðist henda roynd. Alt tað, ið roynt var, fekkst eingin ófriður í. Tá allar vónir vóru úti, tóku teir eftir seinasta hálmstráðnum. Og tað var tað, at í tí at lögmaður kemur í land, sker ein av ófriðarkroppunum á eitt mótmælis-spjaldrið soleiðis at tað datt niður á hattin á lögmanninum. Men so lorkaliga bar hesin javnaðarmaður seg at, at tað var ikki so fregt at hatturin skaladist — hvat tá lögmaður sjálvur.«

Hvat halda tjóðveldismenn um slíka skiving? Kunnu teir hava nakað álít á blað sínum, aftaná at teir her hava sæð, hvussu tvørt og

SOSIALURIN

Útgevni:
FØROYA JAVNAÐARFLOKKUR

Blaðstj.:
Villi Sørensen.

Box 76.

Prent
Smíðjan á Meygsbreyt
TELF 1820

mótstriðandi øllum sannleika tað skrivur?

Heilt stuttligur verður 14. ikki, fyrr enn siðst í greinini, har hann skrivur:

»Hvussu vónsviknir og samtidis illa hyrdir hesir menn vóru aftaná hesa misheppnaðu ófriðarroynd sæst so eina best av tí galli, sum Sosialurin — ella beinari sagt Petur Karbech Mouritsen oysti úr sær. Ósannari skiving enn tað sama hevur so ei heldur valla sæst á prenti í tí blaðnum — og tá er nógv sagt, tí ofta og grovliga hevur tað logið fyrr.«

Tjóðveldismenn høvdu ætlað at gjørt eina røð av slíkum fundum, og teir ivast enn í at fara at royna tað; men teir vilja á ongan hátt útseta seg fyri, at »ófriðarkroppar« koma og spilla spælið fyri »friðarlömbunum«. Tí so sigur 14. september: »Tað kann vera at aðrir mótmælisfundir verða hildnir um NATO-málið. Ráð okkara verða tá tey, at menn á ongan hátt lata hesar ófriðarkroppar fáa líkindi til at spilla slíkar fundir við gangi sínum og ófriði.«

Hetta er, tá ein fatar, hvat afturfyrir liggur: at eingin uttan rætttrúgvandi vinstra-merkjur tjóðveldismenn skulu fáa orðið, í anda teirra, sum búgva eystan tjaldið.

Nú kann ein siga, hvat ein vil um hesa skiving tjóðveldismanna; men tað má sjálvandi vera sárt at hava lagt væl til rættis og ætlað at gjørt eitt stórt framlop við ósing og rumbul og so standa eftir á berum — púra úrlætnir.

Eg var í mínum ungu dögum organiseraður loysingarmaður. Tað var í teirri tíðini, tá Erl. Patursson gekk í Reykjavík og royndi at fáa sær eitt sindur av vísdomi. Men tann maður, ið tá stóð á odda fyri loysingamonnum, fyrigyklaði ikki fólk í nakra serliga ljósa framtíð aftaná eina loysing, og hann nýtti ikki ósing og rumbul og kommunistiska framferð og ósannindisskriving; men hann stóð sum ein maður afturfyrir hvørt orð, ið frá honum kom. Slíkum monnum kann fólk hava virðing fyri; men avgjört ikki fyri teimum, ið við svikalustum leiða ungdomin út í óbótagerir og fólk í ófori.

Poul Karbech Mouritsen.

Bluff

(Framhald frá 1. síðu).

skilamaður kundi greiða atkvøðu fyri tí, hvørki heilvis ella lutvis. Her var talan um eina óking av útreiðslunum upp ímóti 5 milliónum útan ávísing, hvussu ið peningurin skuldi verða fingin til vega — avlopið av teirri framlogdu figgjarlóginu var bara stívar 40.000.

Í hesum skilaleysa hallaruppskoti var ein tættur 1000.000 til lonjavníngargrunnin til at hækka minstulónina.

Javnaðarmenn sum ábyrgdarmenn

TIL

Viðskiftafólk okkara

Vegna weekend avtaluna, er tað neyðugt, at vorur, ið sendast skulu í byin leygdag, verða umbíðnar dagin fyri.

Eisini loyva vit okkum at heita á tykkum, um at lata okkum orðrarnar í hendi innan kl. 12 á miðdegð fyri vorur, ið sendast skulu út sama dag.

Við hávirðing

P-f Frants Restorff

Skipafelagið Føroyar

TELEFON 1225

Tórshavn

Føroya Bjór

OL- og MINIRALVATNSVIRKI

Føroya

Pilsnar

Ekta

Maltol.

Citrón sodavata

Appelsin limonada

Hindber limonada

Jordber limonada

Vanillie limonada

Appolinaris

EINAR WAAG, Klakksvík — MÁLTRÁÐUR 4

FÆRØSK MARGARINE

Vita No 1

VITAMINISERET

FÆRØSKI PRODUKT

FINT PRODUKT

kundu sjálvandi ikki greiða atkvøðu fyri hesum skilaleysa »bluffingarp-ups-kotie«.

Allir skilafiskimenn skilja, at tað gagnar teimum einki at samtykkja jattanir til teirra uttan pening. Hann ið, ger tað, ikki bara »bluffare«, men heldur fiskimannin fyri spott.

Tá ið javnaðarmenn sum mótmælisflokkur hava sett fram uppskot um útreiðslur, annaðhvørt tað var til fiskimenn ella til onnur mál, hevur hann altíð annaðhvørt beinleiðis sett uppskot um inntøkur ella vist á inntøkuleiðir ella inntøkuuppskot, ið flokkurin áður hevur sett fram, og sum stjórnflokkarnir, ið sótu við meirlutanum so kundu samtykkja.

Eingin vildi heldur enn javnaðarmenn gjarna framt sitt um 1000 kr. í minstuløn til fiskimenn, um møgult var at fingið ein meirluta fyri neyðuga inntøkuuppskoti til rindan av hesi minstulønarrækkjig.

Men tað hevur tessverri ikki enn eydnast javnaðarmonnum at vinna ein tilkan meirluta.

Fritíð við løn til fiskimenn er nú loyst.

Men hvat hendi her! Hvussu bóru tjóðveldisflokkurin og fólkaflokkurin seg at í hesum máli.

Erlendur Paturssonur og tjóðveldismenn kundu einki gera fyri henda spurning undir samráðingunum við reidaramar. Og tá ið landsstýrið setti fram uppskot um inntøkur fyri at kunna rinda 1 millión til lonjavníngargrunnin fyri at gera hann foran at átaka ser rindan av fritíðarpen-

inginum, so fiskimenn kundu sleppa út at vinna aftaná ein svangan vetur sótu tjóðveldismenn sum »mús...« segdu at kalla einki við fyrstu viðgerð og ikki ein einasti tjóðveldismaður líkso lítið sum nakar fólkafloksmaður greiddi atkvøðu fyri hesi eini milliónini eyka til lonjavníngargrunnin, nú ið hon kundi fáast.

Hetta saman við øllum, sum framanfyri er ávíst, sýnir »bluffide« í øllum tjóðveldis tosinum um teirra hug fyri at veita lonjavníngargrunnin 1 millión eyka at lúka upp-gávur sínar viðvíkjandi minstuløn, prísviðbót og fritíð við løn til fiskimenn.

Hin sociala spurningurin er við at verða loystur!

Grundarlag er lagt fyri loysn av endurnýggjan av skipafloktanum!

Fritíðarspurningur fiskimanna er loystur!

Fritíðarløn til fiskimenn krevur kr 800.000. Grunnurin fer 1.000.000. Hitt fyrsta stigidi til veruliga óking av minstulønini er soleiðis tikið við.

Ein finansieringskipan til uppbygging av okkara landi er fingin — 190.000.000 kr. uttan fyri tað, ið vit hava rett til at læna til is- og flaka virki, turkivirki og onnur idnaðarvirki á landi.

Alt hetta er hent síðani sitandi stýrið varð sett undir villastu andstöðu og ósingarpolitikki tjóðveldismanna og fólkaflokksmanna.

Skilafólk letur seg ikki »bluffare«, men fylkist nú til framburðarbeiði !!

Arbeiði til allar hendur á sjógv og landi — tað er fremsta málið.